

Vi, oblaki

»Vi, oblaki, ga rositate« je gotovo najbolj znana adventna pesem. Njen začetek je vzet iz starega odpeva »Rorate coeli«. Le-ta izvira iz knjige preroka Izaija in izraža hrepenenje po Božji pravičnosti. Že v stari Cerkvi se je to upanje usmerilo na pravičnega, ki naj bi prišel iz nebes. Tako tudi v pesmi »Vi, oblaki, ga rositate«, ki je posebno primerna, da jo zapojemo kot vstopno pesem pri svetih mašah v adventu, predvsem pri svitnah.

Prva kitica nam predoča posledice izvirnega greha. Da je Bog zemljo preklel, ne pomeni, da je svet zavrgel, temveč nas spominja na besedilo o prvem grehu (1 Mz 3). Posledica tega greha je, da se mora človek truditi za svoj vsakdanji kruh, ker zemlja rojeva tudi trnje in osat. To, kar še bolj boli kot žuljave roke pa je zavest, da se je človek, ki je hotel biti kakor Bog, s tem tudi oropal svoje bližine in skupnosti z Bogom. Bog mu je postal tujec, greh mu je zaprl nebesa.

Druga kitica nam predstavi Boga kot usmiljenega Očeta, ki noče, da bi človek živel v bedi. Odrešenje je izraz Božje ljubezni do sveta. Drugi del kitice potem namiguje na zgodbo o nadangelu Gabrielu, ki je Mariji prinesel povabilo, da postane Božja mati.

Ta zgodba, ki se konča s privolitvijo Marije v Božji načrt, je odprla nebo, ki je bilo doslej zaprto. Prvi človek se je Bogu zoperstavil in s tem zgubil nebesa. Marija je s svojim »DA« omogočila, da se nebesa sklonijo do zemlje s tem, da Večni prejme telo. Nad to skrivnostjo tretja kitica naravnost vriska in nas spodbuja, da smo Bogu hvaležni za dar odrešenja. Božje učlovečenje je doseglo svoj cilj v Kristusu, ki je bil pokoren do smrti na križu. Njegova predanost Bogu do zadnjega zdihljaja je odgovor na Adamovo nepokorščino.

V zadnji kitici ne opevamo več zgodovine našega odrešenja. V njej se zaupno obračamo h Gospodu. Iz veroizpovedi, ki govori o Bogu oz. Kristusu v tretji osebi, je postala zaupna molitev, ki ga neposredno nagovarja. Kristusov prihod na svet pred dvemi tisočletji naj obrodi tudi v mojem življenju bogate sadove, predvsem spokornost. Tako bomo uživali nebeški mir. Advent je čakanje na Kristusov drugi prihod, ko bo prišel soditi žive in mrtve. Zato pesem sklene s prošnjo, da bi bili v tem trenutku na desni strani, med ovčami, kakor je to orisal evangelist Matej v svojem besedilu o poslednji sodbi (Mt 25,31-46).

Klaus Einspieler